

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr.
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:
ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:
FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Vidéki központok.

A múzsák temploma bezárult. Nem szabadulhatunk azon kellemes benyomás hatása alul, melyet az évről-évről vizsgák tettek a szülők és tanügybarátokra.

Lélekemelő volt a zárünnepély minden iskolában, mert itt, hol egy negyedszázad előtt ritka volt a magyar szó, a jövő reményei s letéteményesei magyar szellemben neveltetnek s ékes nemzeti nyelvünket beszélik.

Petrosény a Zsilvölgynek kulturális szempontból is központja, mit az itteni iskolák száma s az azokban lefolyt vizsgák fényes sikere öröndetesen igazolnak.

A magyar törvényhozótestület elnöke, Szilágyi Dezső mondotta nem régen, hogy legfontosabb kötelesség most már vidéki központokat teremteni, e központok társadalmi és szellemi erejét kifejleszteni, megizmosítani, hogy a nemzet hódítóereje ne csupán a fővárosban összpontosuljon, hanem az ország különböző részeiben felfogva és tömörítve támogassa a nemzet szívében, a fő- és székvárosban kifejlődő törekvéseket.

Ezen eszmének, ezen gondolatnak, az arany igazság eme szavainak horde-rejét s nagy jelentőségét leginkább érezzük itt, hol nem csak órállói, hanem hódító tisztelet is rórcánk a hazafiúi kötelesség.

Petrosény számottevő tényezői elkövetnek mindent, hogy a nemzeti szempontból is égetően szükséges vidéki központtá fejlődjen, de ehhez a rendelkezésre álló erő kevés, a magas kormány támogatása nélkül. Ezt kell kikérnünk, közölnünk minden vonalon. Ott meg van a készség, a hajlam, csak magunkra kell irányítani. Ha mi tespedünk, ne várjuk a kezdeményezést felülről, hanem okoljuk magunkat.

A járásbíró, telekkönyviható, adóhivatal elnyerése, a gymnasium államosítása stb. érdekében megtettük e a célra vezető lépéseket? Nem!

A tiszta, csupán a közös érdekét szolgáló hatósági működés nem szorul soha a nyílt kritika becéző elnézésére; sőt kihívja maga ellen annak igazságos, jogos szavát és bátran megáll annak tisztító tüzeiben.

Lépjén tehát az akció terére a helyhatóság s áldásos törekvésének célpontjával azon feladatot tűzze ki, hogy Petrosény e vidéknek méltó központjává fejlődjen.

Elemi s középiskolai oktatásunk oly magas színvonalon áll, hogy Petrosényt méltán tekinthetjük e vidék közművelődési központjának és még algymnasiumunk ügye sincsen rendezve. Lépjén hatóságunk a cselekvés terére.

Iskoláinkban.

A szt. Ferenczreni nővérek zárdaiskolájában június 28-án lefolyt hazafias ünnepélyvel zárult be az iskolaév.

A záróvizsgákat Székely Károly plebános helyettes vezette s Petrosény és vidékének értelmisége mindvégig osztatlan érdeklődéssel kísért s legnagyobb elismerésének adott kifejezést. A szép rajzokat festményeket s női kézmunkákat egész héten át gyönyörködve szemlélte a közönség s a tanulók felelete minden osztályban s minden tantárgyból a szülők és hallgatóság örömeire szolgált és az gyermekek szépirása mindenkit meglepett. Ez az osztályvizsgák tapasztalt eredmény hű ismertetése s azt igazolja, hogy a tisztelendő nővérek tanítói működése, valóságos áldása e vidéknek. 390 gyermek nyert elemi oktatást az intézetben s

PETROSÉNY és VIDEKE TÁRCZÁJA.

Mi van.

Mi van két szemedben?
Milakhatik ottan?
Mikor belenézek
Szívem meg-meg dobban.

Az a régi láng-e,
A mely fel-fel gyujtott,
Vagy a régi villám,
Mely sokszor lesujtott?

Mi van két arcodon?
Az a piros rózsá,
Melynek nézésétől
Szívem éledt újra.

Vagy az a lilium
Édes-maró mérge,
Melytől leszédültem,
Pokol mélységébe,

Mi van két ajkadon?
Méz-e, avagy méreg,
Mennyei élvezet vagy
Bűnös szenvedélyek.

Mi vagy? nap sugar-e
Égető meleggel,
Vagy éji forgó szél
Tele kísértettel?

Tudom már hogy mi van
Két szemed titkében,
Rózsaszín arcodon
Pirosan — felérem.

Álnok, vándorszived
Látszik két szemedből;
Képmutató vagy te
Testestől lelkestől.

Gáll János.

→→←

A titok.

„Kedves Béla! Egy idő óta nem értem magát! Teljesen elkerít magaviselete. Folytonosan szomorú, nem tudom felvidítani. Ugy tünik fel, mintha megbánta volna tettét!”

„De Honkám! — Hogy mondhat ilyet?”

„Igen! Igen! — Emlékezzék csak vissza édes Béla, hogy milyen volt egész ismeretségünk, milyen boldogok voltunk mindketten, ha csak láthattuk is egymást!” — — — Mennyi aggodalmat állottunk ki, míg nem tudtuk, hogy

szívünk vonalmán alapuló szép terveinket nem semmisíti-e még szüleim ellenzése!

„Közös óhajunk teljesült! Ime — boldogságunk jelvényét, a jeggyűrűket, — újjainkon viseljük s maga még se tud vidám lenni?” —

Nem ferközhetik e szívemhez a gyanu hogy maga megváltozott egy idő óta? —!

„Ne emésze magát kedves Hon haszon-talan dolgokkal; legyen meggyőződve, hogy teljesen a régi vagyok. Vannak azonban percek, melyekben valami kimagyarázhatatlan kellemetlen érzés lelkiünket egész öntudatlanul fogva tartja s a nélkül, hogy tudnók miért, a nyomasztó hatás alól menekülni nem tudva, kedély hangulatunk megváltozik s bizonyos ideig szinte buskomorság vesz rajtunk erőt, a mely azonban nyomtalanul el szokott tűnni. —

Igy vagyok én is most! Ez tehát édes Honka, ne nyugtalanítsa!”

„Megengedjen Béla, de a maga kedély állapota nem olyan, amilyet most említett; nem párpercz, vagy óra óta, hanem napok óta buskomor. Én rosszat sejtjek.”

Ezzel mindketten mély gondolatokba merülve, a beszélgetés fonala hirtelen megszakadt.

A csendet csak a szellő zavarta meg, a mint a fák levelei között keresztlül surant, s a

tekintélyes szakértők bírálata szerint a kor magas színvonalán álló vezetés mellett bámulatos haladást tanúsítottak a növendékek minden tekintetben. A francia nyelv, mint rendkívüli tantárgyból szintén szép sikert értek el, valamint az ének és zenében is elismerést érdemlő haladást tettek a növendékek.

A hazafias évzáró ünnepély programját legutóbbi számunkban közöltük s itt csak azt jegyezzük fel, hogy az Ő Felsége arez képével, zöldgalyak és nemzeti zászlókkal díszített nagy termet zsufoltság megtöltte Petrosény és vidékének előkelő közönsége s öröm és elragadtatással adott kifejezést elismerése és megelégedésének a műsor minden száma után. A növendékek zongora, hegedű s czipserajátéka, két s három hangon előadott karéneke, bátor, ügyes és értelmes szavai a legfokozottabb igényeket is túlhaladta s arról győzt meg, hogy igazi magyar s hazafias szellemben neveltetnek a növendékek s ezen szellemnek méltó kifejezést adott Székely Károly pleb, helyettesnek a következő záróbeszéde: Kedves növendékek!

„Még mielőtt az iskolai év végén az intézet ajtai előttetek rörid időre bár — bezárulnának — összejöttetek, hogy ártatlan szívetek oltárán bemutatottok egy szép, egy magasztos, már rátok nézve is kötelező áldozatot a hazaszeretnek áldozatját; összejöttetek, hogy kölesönös lelkesültséggel lángra gyújtátok szívetekben azt a tüzet, melynek ott kell lobognia most, de különösen akkor, ha majd felnőtt fia és leányaivá lesztek, annak a legjobb anyának, az édes hazának, mely számít mindenha minden gyermekének szeretetére, a melynek boldogságáért élni, munkálni, vért áldozni s életet is ha kell — Isten szeretete után legfőbb kötelességünk.

A lefolyt ünnepély a köteles hála megnyilatkozása volt a dicső ösök iránt. És az egészen rendén volt kedves növendékek, mert nem lehet, mert nem szabad, hogy megfelelkezünk azokról kik e hazát szerették nekünk, ama földetrazó viharokról, kik nem egyszer szívverükön válták meg a hazát s tarták meg e földet, „melyen kívül nincs számunkra hely, a mely éltet, s elbuktunk hantjával eltakar.”

távolból mélabusan hallatszottak egy pásztor furulyájának kesergő hangjait.

Rövid idő múltán a lány, mintha agyában egy új eszme villant volna meg, hirtelen az ifjú felé fordulva, élénk hangon kérdé:

„De mondja csak Béla! rossz kedve nincs összefüggésben azon estevel, melyen az a csunya főhadnagy olyan kihívóan viselkedett?”

Béla ezen megjegyzésre kissé összerázkodott, s tagadólág intett fejével.

Ilonka pedig a felvetett eszmét mint egy folytatva mondá:

„Emlékszik még, hogy mennyire alkalmatlan volt annak a Zedric-nek a látogatása. Mintha kikereste volna a perezeket, mindig akkor jött ide, mikor maga is itt volt.

Mennyit kerestem valami alkalmas okot, mellyel elérhettem volna, hogy megszabaduljunk unalmas és teljesen felesleges jelenlététől.

S aztán maga megkérte kezemet és tudtam, hogy ez csálhatatlan szer leend annak a katonának az elriasztására. Ugy is történt. Mikor megint eljött, s maga kedélyesen bemutatót neki, mint jegyesét, egyszerre a vér arezát elhagyá, s szinte reszkető hangon, de azért

Szt. kötelességünk kedves növendékek, hogy lángra gyújtuk a szeretetnek tüzeit azon föld iránt, amelyen születünk, amelyen már apánk is élték, dolgoztak, fáradoztak, amely nekünk táplálékot, hajlékot, oltalmat, védelmet ad, melyről a költő azt írta:

„Ez a föld, melyen annyiszor apánk vére folyt,
Ez, melyhez minden szl. nevet egy ezredév esatoit.

Öcsünknek vítezsége, harezí erénye tette hazánkka e drága földet, s e magasztos erényeknek — a nemzet öröme és gyászában — meg — megújuló üyivánulása tartotta fenn egy ezer éven át.

Ezer év — telve öröm és szenvedéssel — mily hosszú idő!

S ha vizsgáljuk ez ezer évek történelmét, bizony nem egyszer elhémul az ajak s az epedő kebel szívverének lázas felgyuladása keserű könyekre fakaszt minden érző szívet, minden honfi kebel, ha látja a multnak sötét képeit, azon rettenetes harezokot, ama véres betükkkel feljegyzett vérzivatarokat, melyeknek romboló hatásával szemben, egyes-egyedül, e zernyi ellennel szemben — vitta élethalál harezát — szétszórt hajjal, véres homlokkal a magyar.

A nehéz tusák közül csak egyet említek fel, azt, melynek 50-ik évfordulóját épen ez évben ünnepelte minden — a honsszerlem lángjában égő — magyar kebel; azt a nehéz tusát, melynek harezias, hősies eseményeit és legendás vítezségről szóló nagy napjait a kiontott honfivér, a honsszerlem szentelték meg és tették kegyeletünk kincséivé, a melyek mind-megannyi kőbe vésett, maradó predikációk, hirdessék folyton a legkésőbb nemzedéknek is a magyar név dicsőségét, hirdessék azt a fenállását: „Isten, király és hazaszeretetet.” Szébb, dicsőbb és felemelőbbet szabadságharezuknál egy nemzet történelme sem képes felmutatni. Mert van-e valahol párja annak, hogy a honsszerlem lángjában egyggyé olvad minden szív, hogy aztán egyszerre dobbanjon meg a költő gyújtó szavára: „Talpra magyar, hi a haza!” s midőn a harezikürt sikongó szavára, a pap elhagyja az oltárt, a kézműves szerszámát, a gazdag vagyonát és harezí zászló alá sorakozik;

gunyosan mondá: „Gondoltam! S az előzmények után ez meg sem lep!”

Mikor maga azt hallotta, komolyan feléje fordult s kissé éles hangon jegyzé meg: „Károly, légy szíves és beszélj más hangon mert,

mit, mert? Vágott vissza Zedric! Ha akarod másképen is beszélhetek veled!

Ezzel távozott, de el is rontotta az egész napunkat, s nekem most úgy rémlik, ha jól utána gondolkok, hogy maga azóta változott meg.

Nem! Nem! Mondá Béla zavarral! Ne legyen kedves Ilon olyan kíváncsi. Vannak dolgok, melyeket mindig elég korán ismerhet meg az ember.

De mit is beszélek ilyen ügyetlenségeket, nekem mint mondtam, semmi bajom, s lehet jelenleg az rontja jó kedvemet, hogy 6 órakor elodázhatlan dolgot kell elintéznem s igazán megvallva nehezemre esik most eltávoznom.

Ha megengedi megyek is, nem sokára 6 óra, s késnem nem lehet.

Alig fejezé be szavait, az inas lépett a hűsöbba s egy expresz levelet hozott, melyet Béla — mert neki szolt — kezébe véve újólág össze rázkodott s a levelet olvasatlan a kará elteni. —

midőn roskadozó aggok, fiatal gyerkőcök sietnek a haza és szabadság védelmére.

Ha valami, ugy e szabadságharezunk történelme valóságos nemzeti biblia, a melyből hitet, reményt, lelkesedést és hazaszeretést meríthet mindig a magyar.

Ha valami, ugy a magyar szabadságharez egy fenséges szép költemény. Első akkordjai a nemzeti ébredés hajnalán hangzanak fel és ott hal el utolsó strófája, a mikor a harezegprimás felkeni a királyt és fejére teszi Szt. István koronáját.

Ez egy a dicső, a csodás harezok közül elég legyen kedves növendékek annak beigazolására, hogy a vallásosságon kívül legdrágább kincsünk, melyet dicső apáinktól örököltünk — a hazaszeretést. Ezt őrizzük meg feltékenyen, ennek tüze lobogjon mindig a ti és minden nemzedék szívében és akkor — erős a hitem — hogy dicső lesz e hon, boldog a nemzet, boldog a király, akit hű alattvalói öröme és boldogságára Isten sokáig éltesse!

Végül engedjek meg tisztelendő nővérek, hogy most, midőn ez ünnepséggel az iskolai év bezárul ismételtlen hála és köszönettel adózzak, azon nehéz feladat példányszerű teljesítéseért, melyet ez évben is oly lankodatlan szorgalom és általánosan elismert sikerrel oldottak meg.

Gymnasium és a tanoncok vizsgájáról jövőre.

UJDONSÁGOK.

— **Előfizetési felhívás.** Lapunk jelen száma első ezen évnegyedben. Julius hó 1.ével új évnegyed kezdődik. Figyelemmel kísérjük a köz- és társadalmi életnek minden mozzanatát s arról, valamint a közérdekű eseményekről hűsögesen referálunk. Az érdemnek megadjuk a megillető méltatást, és feladatunknak ismerjük a tárgyilagos bírálatot ott, hol a köztekinetek ezt megkövetelik. Legfőbb törekvésünk az leendő, hogy a közérdekű közleményeket, tanulmányos és mulattató tárczacikkeket s említésre méltó ujdonságokat tartalmazó ezen hefilapban továbbra is, régóta érzett hiányt pótló s a

Ilonka azonban — nem annyira a kíváncsiság, mint — a balsejtelem által indítatva kéré Bélát, olvassa el a levelet, mielőtt eltávoznék, hátha valami fontos hír van benne.

Végre engedve, felszakítá a borítékot, s a levél tartalmát hirtelen végig futva, dörült arez kifejezéssel nyújtá át azt Ilonnak, csak annyit szólva: Ma a határidő! Olvassa!

Ilonka lázasan kapott a levél után, mert nem tudta megérteni Béla szavait, s hirtelen átolvasva, világosodott meg előtte minden:

„Kedves Béla!

Ilonkát én is szerettem! de azért eljárásom helytelen volt. — Mikor e levelet veszed, én már nem élek. Téged pedig kötelező szabadv alól feloldalak, vissza adlak az életnek s jegyesednek.” — régi barátod Zedric Károly.

Bucsy Akos.

legfokozottabb igényeknek is megfelelő és minden tekintetben a kor színvonalán álló sajtóterméket kapjon az érdeklődő közönség. Összeköttetéseink után a vidéki eseményeket is gyorsan és hűen ismertetjük. Amennyiben az aktuális, vagy a közlemények terjedése megkívánja, jövőre is rendkívüli számok és mellékletek kiadásával fogunk az igények kielégítéséről gondoskodni. Tisztelettel kérjük a n. é. közönséget, lapunk barátait a hátralékos előfizetési díjak beiktatására s az előfizetések megújítására. A „Petrosény és Vidéke” szerkesztősege s kiadóhivatala.

Halálozás. A női erények kimagasló eszményképe, a legjobb anyja, a példányszerű hitves és a honleányok mintaképe: Pelger Mihályné, jobb létre szenderült. Halála a földi szenvedéstől való megváltás áldása s még is ott ragyog a veszteség fölötti bánat könyve nem csak azok szemében akiket szorosabb kötelek fűzött áldott lényéhez. Hanem siratják azok is, akik ismerték és hódolattal adoznak a női tökély ideáljának. Négy és fél évig korágyhoz kötve a földi szenvedés, de nem zúgóldott s mint védőangyal őrködött gyermekei fölött és gyengédséggel törülte le az élet nehézségeivel küzdő férj homlokán gyöngyöző verejtéket mindaddig, míg ki nem hült a nemes, a hű kebel. Siratja a megtört férj, zokognak az árva gyermekek s könyezve állja körül a részvét őszinte érzetéről áthatott rokonok barátok és ismerősök sokasága a gyászavatalt, inelyen még csak rövid ideig pihen a fehérlő szellem s angyaljószágú sziv porhüvelyé, melyet az osztatlan kegyelet visszaad az anyja földnek, mely oly hosszú és kínos szenvedés után örök nyugalmat adand annak, kinek haláláról a mélyen süjtött család a következő gyászjelentést adta ki:

„**Alulírottak** mélyen megrendült kebelrel, a sziv őszinte mély bánatával tudatják Pelger Mihályné szül. Hrobony Piroskának élete 41-ik, boldog házassága 16-ik évében, f. évi július hó 1-én, hosszas szenvedés után történt gyászos kimúltát. Erősebb volt hát a halál mint a szeretet! Sem emberi tudomány, sem a buzgóság szárnyain égbé szálló ima nem tarthatta meg a nehéz megpróbáltatásokon átment férjnek, a hű hitvest, a gondos, körültekintő, takarékos házi nőt; a neveletlen árváknak, a gyöngéden szerető, a rajtok önfeláldozó szeretettel csingó édes anyát; a testvéreknek az önzetlen testvért; a rokónoknak és barátoknak, a nyílt és őszinte jó rokonságot és barátot, kik vigasztalást egyedül a minden vigasztalásnak örök kútfejtől, Istentől reménylerek és várnak.

A kedves halott/hült tetemei f. évi július hó 3-án d. u. 4 órakor fognak, az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint, a háznál tartandó rövid ima után, a templomba, — s az ott tartandó gyászszertartás után, a helybeli családi sírbaltba vitetni s ott örök nyugalomra helyeztetni. Az édes emlékezet virasszon siri álma felett. Pelger Mihály, egangelikus pap, mint férj, Pelger István és neje, mint sógor, illetve sógornő. Pelger Piroska, Gizella, Vilma, Ilka és Emma gyermekei. Hrobony Amanda, férj.; Tikori Ferenczné, Hrobony Adolf és neje Jakab Rakhel, Hrobony Erzsébet, férj.; Theil Erzsébetné, Hrobony Gizella férj.; Lántzky Sándorné, mint testvérek, illetve sógorok és sógornő.

Állásukba visszahelyezett vasutasok. Jól eső meglepéssel értesültünk a magyar állam vasutak t. igazgatóságának azon végzéséről, mely szerint: Ladó Márton, Paczai Ede, Hölz Lajos és Moga István kocsirendezőket állá-

sukba és javadalmazásuk élvezetében visszahe-lyezte s szolgálaton kívül helyezettéjük idejére egész illetményüket folyosította. Kimerítően ismertetük annak idején, hogy f. évi január hó 30-án este a kazánkocsi és 5 szénrel megrakott teherkocsi a petrosényi pályaudvarból tolatás alkalmával feltartóztatlanul elszabadulva a lejtős vágányokon másodpercenként fokozódó gyorsasággal rohantak Livazény felé. A nevezettek igyekeztek a kocsikat megfékezni, de nem bírták s midőn látták, hogy a kocsikat meg nem menthetik, életük kockáztatásával megmentették életüket; leugráltak a hóbá. Livazényben az állomás előjáró a csonka vágányra igazította a váltót s a kocsik öröletes sebességgel a rakodó kőfalába ütközve darabokra törték s a következő perczben Lupény felől berobogott személyvonattal való összeütközés ellet kerülve. Ez a tényállás. A nevezetteket az üzletvezetőség felfüggesztette s állásuktól elmozdította azért, mert a kocsiról leugráltak, de az igazgatóság tekintetbe vette, hogy akkor mentették meg legalább a saját életüket, midőn már nem volt egyéb megmenthető és ezt nem minősítette súlyos kötelesség sértésnek. Felfogása tehát humanus és in-tézkedése általános megnyugvással találkozhat.

A római kath. kántori állásra pályázók:

1) Szabo Antal háromszékmege lemlényi kántor tanító; 2) Gáll Sándor székelő-udvarhelyi kántor; 3) Rafácz Ferencz petri keresztúri (Zemplén m.) kántor-tanító; 4) Zajgha Béla német-ladi (Somogy m.) k. t.; 5) Ballay Jenő magas-majthényi k. t. (Hont m.); 6) Szathmári József petrovosszéi kántor. (Bács m.) 7) Kocsis Lajos közvényes-remetel tanító (Maros-Torda m.) 8) Hlatky Agoston térvári (Torontál m.) tan. 9) Benke Lajos kászony újfalvi (Csik m.) k. t. 10) Nagy Pál szentesi segéd) t. kántor, 11) Hutira Viktor kulai kántor, 12) Vrana Ferencz meny-házai k. t. 13) Both Mihály téri (a Fehér m.) k. t. 14) Kiss Gyula apostagi k. t. 15) Hasel-bek Gusztáv banai k. t. (Komárom m.) 16) Derényi Lajos kakucs (Pest m.) kántor tanító 17) Heller Frigyes fogarasi k. t. 18) Bakos József, csongrádi orgonista segéd kántor. Egy jelentkező visszalepett. Szabo Antalnak erőteljes bariton hangja van, valamint Gáll Sándornak is. Both Mihály erőteljes, kellemesen csengő bariton-tenor, valamint Bakos József is. Az utóbbi komoly pályázók bemutatkozván szakértők bírálatára is alapított meggyőződéssel konstatáljuk, hogy leg-külváltbalt hangja van Bakos Józsefnek, aki legjobb orgonista is s aki énekkart vezetni s zenekart betanítani képes és ma július 3-án a nagymise alatt énekelni fog s értesülésünk szer-int az egyháztanács megejtő a választás e hét folyamán s előre láthatólag a már éneklés és zenei képzettségére nézve kipróbált s legmeg-felelőbbnek bizonyult Bakos József fogja el-nyerni az állást.

Hymen. Schuhi Venczel f. hó 2-án délután 4 órakor esküdtött örökhűséget Thute József Vilma leányának a rom. kath. templomban. Bleyer Henrik várm. közp. állatorvos e hó 5-én vezeti oltárhoz Weisz Anna kisasszonyt Beszterce-bányán.

Bimbó hullás. Rotter Antal m. kir. posta és távirtd főnököt súlyos csapás érte Margitka leánya elvesztésével, kit f. hó 2-án kísérték öröknöygalomra. Béke hamvaira s rigasztalja a szülőket az általános részvét.

Lupényből megrendítő katasztrófáról érte-sültünk lapunk zártakor, mely szerint hegyom-lás folytán több mint 60 munkás a szénbányá-ban veszett f. hó 2-án. Fentartással közöljük.

Ugyan csak Lupényban f. hó 1-én felhőszá-kadás volt, mely sok kárt tett s Maderspachné több ezer farönkjét a kiáradt Zsil elsodorta.

— **Az ág. ev. hívek részére** Lupényben építendő templomalap javára átszolgáltatott 36 frt. 48 kr. tisztajövedelem. A felülfizetése-kért hálás köszönetét nyilváníti a rendezőség.

Felülfizettek a következő urak: M. C. 5 frt. Csicsely N. 2 frt. 60 kr., Dr. Kálmán József 2 frt. 20 kr., Buday János, Rieger Endre, Bon-csina Mihály, Karácsonyi Ferencz és Kirschner Michael 2 frt., Gyárfás Endre, Szalánczy Elemér, H. S. és Bölderl Michál 1 frt. 60 kr. Krisko B. és Pilafski József 1 frt. 20 kr. Rouveur, Pelger Mihály, Dr. Kaczander, Elias Emil, Oswald, Csillag, Schwemhamer István, L. Csucs, Brüdner Adolf, Erdély Gyula, Grausam József, Kerner Ferencz, Kovács Karoly, Muzieska, Schusztar István, Molnár Gusztáv, Mandl és Szű-szer, Salamon Samu, Seidenfeld Moricz, ifj. Dima János, Waggmann, Widim, Horváth János, Pan-csur Jakab, Hubert Ferdinánd, Jellenik János, Kuck Lázár, Jankó Árpád, Csobánszky József és Wenzel Gusztáv 1 frt. Farkas András 80 kr. Szalánczy Zoltán, Dávid 70 kr. Lustig Jakab, Gúnl Adolf, Stojka János, Csandor N. és F. N. 60 kr. Nusbaum, Pancsur János, Gál Nándor, Gál Rudolf, Kuzás Woiczech, Weisz József, Mis-kolczi István, Schollenberg János és Osegezi N. 50 kr. Babies J. 40 kr., Waggmann N. 30 kr. Gúnl Gusztáv 20 kr., A. A. 10 kr. Összesen: 69 frt. 30 kr.

Levelezés.

Lupény, 1898. június 22.

Tek. szerkesztő ur!

Hazafias, szép ünneppel zárult be Lupény-ben a tanév f. hó 26-án. A lelkes közönség áldozat-készsége, osztatlan érdeklődése és részt-vetele emelte azt olyan magas fokra, melyről méltánylással megemlékezni elmulaszthatlan kö-telességemnek ismervén; a következő tudósítás közlését kérem:

Az állami iskolába gyülekezett gyermekek nemzeti zászló alatt d. e. 8 órakor a rom. kath. templomba vonultak s a hálaadó isteni tisztelet után a szépen díszített iskolateremben Dr. Kaczander József gondnoksági tag szépen át-gondolt, magas szárnyalású beszéddel nyitotta meg a hazafias ünnepséget, jelezve, hogy ezt a honalapítás ezredévének; az 1848. évi tör-vényelkötásoknak, Ő Felsége által a nemzetnek adományozott tíz szobor jelentőségének és a koronázás évfordulójának megünneplésére ren-dezte a jövő reményeivel Lupény hazafias iskola gondnoksága.

Ezután az iskolásgyermekek énekeltek s szavaltak hazafias dalokat s költeményeket oly meglepő ügyesen, hogy az intelligens közönség elragadtatással gyönyörködött azokban. A gyer-mekek előadásaiiban ki volt jelezve, hogy nem csak átértik, de átérzik a költői remek alkotá-sok fenségét.

Ennek az impressiónak hatása alatt mel-tatta Kósa Mihály petrosényi ev. ref. lelkesz az igazán lélekemelő ünnepély jelentőségét.

A gyermekek felfogásához mért s magas színvonalon állott remek beszédében s meg-magyarazta a gyermekeknek, hogy mi haza s miért kell ezt mindenekfelett szeretni. Meg-

magyarázta a fogékony és romlatlan gyermeki lelket felemelő ékesszóval, hogy mért ragaszkodik a dicső magyar nemzet népei atyjához, a legjobb, a legalkotmányosabb uralkodóhoz, apostoli királyához. Ez a minden tekintetben buzdító s oktató szép beszéd magával ragadta nem csak a gyermekeket, hanem Lupény egész intelligenciáját, mely vetekedve tüntetett hazafisága mellett.

Délután 2 órakor nemzeti zászlók alatt, zeneszó mellett a szabadba vonultak ki a gyermekek, hol izletes osztonával vendégelte meg őket a lupényi értelmiség áldozatkészsége.

A kitűnően sikerült hazafias ünnepély rendezéseért az osztatlan elismerés méltán megilleti Stojka Béla igazgató tanítót, az állami tanítókat valamint a tanítónőket s ennek az elismerésnek Szalánczy Elemér közs. jegyző közhelyesléssel fogadott szép beszédében kifejezést is adott.

Midőn az égbenyülő bérézek és sötét fenyvesek mögött a nap nyugvóra szállt; Kósa Mihály ref. lelkész a gyermekek nevében mondott hálás köszönetet a fent nevezett tanítóknak s tanítónőknak önzetlen fáradozásukért s a szülőknek és érdeklődőknek a részvételért s a haza és király életésével a himnus elénekése után az ünnepély véget ért.

r. l.

T. szerkesztő ur!*)

Az alábbi sorok közlését kérjük:

Egy rendezett községben főgond szokott fordítani a vízvezetésre, mely a közlekedés kérdésétől eltekintve oly sok érdeket érint. De

Petrosényben úgy látszik ezzel senki sem akar törődni.

Még a múlt évben adtuk be a községi képviselőtestülethez egy kérvényt az iránt, hogy a főutca nyugoti részén az Opra és Tómas ház közötti víz levezető-csatorna rendeltetésének megfelelővé tétessék. Kérelmünkre semmi néven nevezendő intézkedés sem tétetvén, kénytelenek vagyunk a nyilvánosság elé vinni sérelmünket.

Több botrányos eset és jogos panasz: süket fülekre talált s megkellett érniünk, hogy legutóbb ismét a szó szoros értelmében árvíz-mizeriával küzdünk. A drága műton méternyi magasan hömpölygött az áradat kimosva a kövek közül a porondot, a kertekben esolnakázni lehetett, a pinczék megteltek szennyes vízzel s a lakásokból — mint az ürgeket — kiöntötte több helyen a zápor az ott lakókat, pedig nem is volt valami rendkívüli eső.

Midőn az a szerencsétlen vízvezetési tervezet oly átkozottul károsnak bizonyult; el nem képzelhetjük, hogy a külömben is törvénytelenül s az érdekeltek megkérdése nélkül elzárt vízvezető csatorna miért nem nyitattik meg, avagy kérelmünkre miért nem hozatik közel egy év óta érdemleges határozat, hogy szükség esetén jogorvoslattal élhessünk.

Óhajtjuk, hogy illetékes helyen tudomást szerezzenek a sürgős orvoslást igénylő botrányos állapotról.

Több érdekelt lakos és háztulajdonos.

*) Ezen rovatban közlöttekért nem felelős a Szerk.

Házbérleti hirdetés.

Aninosza leg-
élénkebb forgalmu
pontján, üzleti czé-
lokra kiválóan al-
kalmas házamat a-
zonnal bérbeadom.

Bővebb felvilá-
gosítással szolgál-
lok petrosényi la-
kásomon:

Özv. Negrini Károlyné.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHETŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCs.